

Žijeme takto ...

Program:
jednota

CHIARA LUBICHOVÁ

Bola druhá svetová vojna a my sme boli v Tridente (v Taliansku). V protileteckých krytoch sme pri svetle sviečky otvárali evanjelium.

Jedného dňa sme čítali v Jánovom evanjeliu túto vetu: „Aby všetci boli jedno.“

A ja som povedala: „Toto je náš program: žijeme na svete preto, aby všetci boli jedno.“

Narodili sme sa pre túto stránku evanjelia, to znamená, aby sme priniesli do sveta jednotu, jednotu s Bohom a jednotu medzi všetkých bratov.

Ale čo máme robiť, aby sme prinášali jednotu? Pochopili sme: bolo potrebné milovať sa navzájom tak, aby bol Kristus stále medzi nami.

A pretože medzi nami bol On, zakúšali sme radosť, ktorú sme nikdy predtým nepoznali, nový pokoj, nový zápal, viedlo nás jeho svetlo.

A pretože Ježiš bol medzi nami, ľudia okolo nás nachádzali a nanovo nachádzali tú istú vieru, ako sme mali my; osoby rôzneho veku, rôzneho sociálneho postavenia, všetkých povolání.

Ježišov sen, o ktorý s naliehavosťou prosil Otca pred svojou smrťou: „Otče, aby všetci boli jedno“, sa začal realizovať.

SLOVO ŽIVOTA | 11

„Aby všetci boli jedno“

(Jn 17, 21)

Sedemnásť Jánova kapitola je dlhou modlitbou, ktorou sa Ježiš krátko pred svojou smrťou obracia na Otca. Vie, že žiada o skutočnosť, ktorá mu najviac leží na srdci. Veď Boh stvoril ľudstvo ako svoju rodinu, s ktorou sa chce o všetko podeliť, vrátane svojho Božieho života.

Každá rodina nesie stopy svojich rodičov. Aj tá, ktorú stvoril Boh.

Keď teda stvoril ľudstvo, formoval ho na svoj obraz a podobu a dal mu rovnakú schopnosť vytvárať vzťahy, akú má on sám, aby tak každý človek žil vo vzájomnom darovaní seba samého.

Vzorom pre našu jednotu nie je nič menej ako jednota existujúca medzi Otcom a Ježišom.

Aký je náš príspevok na naplnenie tejto Ježišovej modlitby k Otcovi?

Predovšetkým ju musíme prijať za vlastnú. Môžeme dať Ježišovi k dispozícii naše pery a srdcia, aby sa mohol naďalej obracať týmito slovami na Otca, každý deň môžeme s dôverou opakovať jeho modlitbu. Ak je Božím snom, chceme, aby sa stal aj našim.

Pred každým rozhodnutím, voľbou alebo činnosťou sa z času na čas skúsme opýtať sami seba: poslúži to na budovanie jednoty, je to to najlepšie z pohľadu jednoty?

A nakoniec, musíme sa náhlieť tam, kde je nejednota najciteľnejšia, a vziať ju na seba tak ako Ježiš.

„Budem sa každý deň snažiť, aby sa Ježišov sen - jednota stal mojim snom.“

Môže sa vyskytnúť nejaká zvada doma alebo medzi známymi, napätie v našej štvrti, nehody v práci, vo farnosti alebo medzi cirkvami. Neunikajme pred spormi a nedorozumeniami, nezostávajme nevšímaví, **ale prinášajme tam svoju lásku prejavenu načúvaním, pozornosťou k druhým a účasťou na bolesti, ktorú tieto roztržky spôsobujú.**

Predovšetkým žime v jednote so všetkými, ktorí sú ochotní osvojiť si Ježišov ideál a jeho modlitbu, neprikladajme váhu nejakému nepochopeniu a odlišnostiam v názoroch, uspokojme sa s myšlienkou **„radšej menej dokonalé v jednote, namiesto dokonalejšie, ale v nejednote“.**

„de môžem priniesť jednotu: do rodiny, do školy medzi priateľov?“

BUDEM SA SNAŽIŤ:

PRINIESŤ

JEDNOTU

TAM, KDE SOM